Dosarul nr. 2-9827/24
2-24081504-12-2-23072024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

17 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Bogdana Mamedov

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valentin Apostol împotriva Pavlinei Apostol cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 23 iulie 2024, Valentin Apostol a depus cerere de chemare în judecată împotriva Pavlinei Apostol cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 08 aprilie 2010, a împrumutat pârâtei suma de 5 000 Euro, însă până la data depunerii prezentei cereri, ultima nu i-a restituit suma împrumutată.

A menționat că, la data de 22 iulie 2024, datoria acumulată constituie 15 260 Euro, compusă din suma împrumutului în mărime de 5 000 Euro și suma dobânzii de întârziere în mărime de 10 260 Euro, dobânda acumulată în perioada 08 aprilie 2010 – 22 iulie 2024.

A notat că, în legătură cu neachitarea plăților datorate în termenul stabilit, în adresa pârâtului a fost expediată cererea prealabilă, prin care a fost informată despre nerespectarea clauzelor stabilite în recipisă și obligarea acesteia la restituirea împrumutului și achitarea dobânzii calculate.

Solicită admiterea acțiunii și încasarea de la pârâtă în beneficiul său a împrumutului în sumă de 5 000 Euro și a dobânzii de întârziere în sumă de 10 260 Euro.

În ședința de judecată reclamantul Apostol Valentin a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acțiunii.

În ședința de judecată pârâta Pavlina Apostol nu s-a prezentat, despre locul, data și ora ședinței de judecată a fost citată în mod legal.

Audiind reclamantul, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră acțiunea întemeiată și care urmează a fi admisă parțial din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Instanța de judecată menționează că, la cazul din speță sunt aplicabile prevederile Codul civil în redacția de până la 01 martie 2019, în contextul în care, raporturile juridice între părți derivă dintr-un act juridic din 08 aprilie 2010.

Astfel, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislației civile.

Pornind de la principiul de bază, persoanele care sunt parte la aceste relații, sunt obligate de a-şi înfăptui drepturile şi exercita obligațiile cu bună-credință și diligență în concordanță cu stipulările contractuale.

Conform art. 9 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege

Conform art. 512 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 513 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art. 514 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Articolul 572 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) prevede că, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 666 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice".

Totodată, conform art. 667 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte şi pot stabili conținutul lor.

Conform art. 867 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În sensul norme citate, este de înțeles că, contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord), conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate

împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceeași sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 08 aprilie 2010, Pavlina Apostol a întocmit și semnat o recipisă, în care a indicat că, este datoare lui Valentin Apostol cu suma de 5 000 Euro (f. d. 6).

Actele cauzei, însă, denotă faptul că, pînă în prezent Pavlina Apostol nu și-a onorat obligația asumată de restituire a împrumutului acordat de către Valentin Apostol.

Conform art. 871 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului.

Pornind de la scopul probațiunii, ce rezidă din sarcinile procedurii civile stabilite în art. 4 din Codul de procedură civilă, în special, aprecierea probelor, determinarea circumstanțelor de fapt pe care se întemeiază pretențiile și obiecțiile părțile, reținând tipul contractului dintre Valentin Apostol și Pavlina Apostol, forma recipisei, încheiată prin simplul acord de voință, efectele juridice ale recipisei scrise, principiul forței obligatorii care guvernează efectele contractelor între părți și principiul relativității efectelor contractului, instanța de judecată reține că, reclamantul a făcut dovada raportului juridic civil, exact cum reclamă art. 118, 122 din Codul de procedură civilă. Or, la materialele dosarului lipsesc oricare probe în sensul art. 644 din Codul civil, care ar confirma stingerea obligației, încetarea raportului juridic și lipsa temeiului de despăgubire a creditorului.

La fel, se reține că, reclamantul Valentin Apostol, prin cererea prealabilă, expediată pârâtei Pavlina Apostol, a solicitat acesteia achitarea datoriei în sumă de 5 000 euro, în termen de 5 zile din data recepționării prezentei cereri, fiind preîntâmpinată că, în caz contrar se va adresa în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată (f. d. 7, 10).

În contextul celor expuse, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Pavlina Apostol în beneficiul lui Valentin Apostol împrumutul în sumă de 5 000 de Euro, echivalentul în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii.

Conform art. 872 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, împrumutătorul poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobândă în mărimea prevăzută la art.619 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art. 619 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă

legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Conform art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, (în vigoare după 01 martie 2019), în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Instanța de judecată relevă că, reclamantul, solicitând încasarea de la pârâtă a dobânzii de întârziere în sumă de10 260 Euro, nu a prezentat un calcul detaliat al sumei solicitate.

În aceste condiții, în lipsa unor elemente probatorii, care să permită verificarea temeinicei cuantumului solicitat, instanța de judecată constată că, pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 10 260 Euro nu a fost demonstrată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Din materialele dosarului rezultă că, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a achitat taxa de sta în sumă de 9 387,43 lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei (f. d. 1a, 24)

Prin urmare, având în vedere că, acțiunea a fost admisă parțial, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la pârâtă în beneficiul reclamantului taxa de timbru în sumă de 200 de lei și taxa de stat în sumă de 3 445,60 de lei, calculată din suma pretenției admise.

În conformitate cu art. 94, 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Valentin Apostol împotriva Pavlinei Apostol cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Pavlina Apostol (IDNP *****) în beneficiul lui Valentin Apostol (IDNP *****) împrumutul în sumă de 5 000 (cinci mii) de Euro, echivalentul în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii.

Se încasează de la Pavlina Apostol (IDNP *****) în beneficiul lui Valentin Apostol (IDNP *****) taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei și taxa de stat în sumă de 3 445,60 (trei mii patru sute patruzeci și cinci lei 60 bani) de lei.

În rest acțiunea se respinge.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Tatiana Balan